

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg bliver nødt til at gøre et par bemærkninger om de betragtninger, der har været fremme om, at det foreliggende lovforslag og den låntagning, der ligger bagved, er et udtryk for det, man kalder en fejlslagen økonomisk politik. Jeg vil gerne gentage noget af det, jeg sagde før, ved at understrege, at den indenlandske låntagning er en del af en nødvendig medicin. Hvis man skulle holde sig strengt til den medicinske sprogbrug, kunne man nok sige, der var tale om det, der hedder et kombinationspræparat, fordi hovedmedicinen er underskuddet på statsbudgettet, og dermed følger altså behovet for at opsuge likviditet, som det sker gennem det foreliggende lovforslag. Det er en nødvendighed for at overleve i en krisesituation, eller jeg skulle måske sige det lidt tydeligere: det er en forudsætning for, at den del af befolkningen, som er hårdest ramt af ledigheden, af krisen, kan overleve i den foreliggende situation.

Hvis man tænkte sig den utopi, at et flertal eller ligegyldigt hvem i denne sal kunne gennemføre et statsbudget, hvor der var balance, altså hvor statens udgifter var justeret ned, således at staten fik lige så mange penge ind i skat, som staten gav ud igen, så ville det jo ikke være nogen lykkesituation. Det fremstilles her af ordførerne, ikke mindst af fremskridtspartiets, men også af andre partiers, som om det var den ideelle situation, hvis bare vi kunne få balance; så var alle problemer ude af verden, for så behøvede vi ikke at optage lån. Ja tak, men hvordan ville det så se ud for beskæftigelsen? Hvordan ville det se ud for erhvervslivet? Det er jo udtryk for en fuldstændig mangel på hensyntagen til den faktiske situation, som vort samfund befinder sig i, og en mangel på hensyntagen til den omstændighed, at det jo ikke er et isoleret dansk fænomen, men at regimer over hele verden, uanset om de er konservative, liberale, socialdemokratiske, eller hvad de kalder sig, er i tilsvarende situationer. Det kan altså ikke være udslag af en specielt socialdemokratisk fejlslagen økonomisk politik.

(Kort bemærkning).

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Jeg ved ikke, om hr. Bilgrav-Nielsen under valgkampen har opholdt sig på en fjern sydhavsø, men så kunne han i hvert fald høre efter, hvad der foregår her i dag; jeg synes imidlertid, det kniber noget med koncentrationen.

Må jeg anføre i hvert fald to ting, der er sket siden sidst, og hvoraf jeg har anført den ene. For det første nævnte jeg nu i dag, at centrum-demokraterne ikke længere sidder ved et forhandlingsbord og derfor ikke har den indflydelse og ej heller de forpligtelser, som det kræver at være med i et forlig. På den baggrund må vi med noget større skepsis og med noget større uro spørge regeringen: ja men hvad vil man med den finanslov? Hvor stort et kasseunderskud skal vi nå frem til? Det havde vi tidligere en betydelig indflydelse på, og det var vi glade for at have. Nu skulle det altså ikke være sådan mere, og derfor er der en ny situation. At de radikale måske står i en anden situation i dag end centrum-demokraterne, skal vi være de sidste til at beklage.

Må jeg sige med hensyn til kasseunderskuddet, at også det har jo ændret sig. Det skønnes nu, at det vil blive 6-7 mia kr. større end dengang, og det er der ikke noget mærkeligt i, for disse skøn stiger jo til stadighed, det ved man godt. Ikke desto mindre kunne det dog så få nogle til at antyde, at det muligvis var lidt mere nødvendigt nu med nogle offentlige besparelser, end det har været før.

Og så er det, som om det, hr. Bilgrav-Nielsen, uanset hvad alle vi andre siger, vil have frem i dag, er, at vi er uenige med venstre, de konservative og fremskridtspartiet, og at det jo aldrig kunne have nyttet noget. Naturligvis er vi da uenige, bl. a. om VK-planen – og det er på den baggrund, jeg undrer mig lidt over, hvor hr. Bilgrav-Nielsen har været henne i valgkampen – det skal jeg gerne bekræfte, hvis det ikke er sivet ind endnu. Men jeg kan så også oplyse hr. Bilgrav-Nielsen om, at V og K – nu kan jeg ikke udtale mig på partiernes vegne, men sådan har jeg forstået dem – har erkendt, at VK-planen ikke kan gennemføres, sådan som den var lagt frem i valgkampen, og at man naturligvis vil modificere den. Man mener sikkert stadig væk, at det er det rigtigste, men under hensyntagen til, at man ikke har fået ubetinget tilslutning fra vælgerne til den, vil man nu lægge noget andet frem. De samme toner har